

[Aidt.]

almindelige Forhold vedrørende den paa-gældende Bygning nuværende Anvendelse kan jeg vel forudsætte bekendt for Tingets Medlemmer. Af nævnte Skrivelse vil jeg med den højtærede Formands Tilladelse citere:

„Vi nærer ingen Tvivl om, at det for *Administrationen* er overordentlig vanskeligt at finde Lokaler, men det er eller har sikkert aldrig været Rigsdagens Mening, at den midlertidige Indkvarteringslov skulde benyttes til at skaffe Kontorer til Staten, og at enkelte ganske tilfældige Borgere skulde undgælde for Statens Vanskeligheder. Vi har nu i snart to Aar efter Besættelsens Ophør, gennem Beslaglæggelse af *danske* Myndigheder, været forhindret i at flytte tilbage til de Lokaler, som vi retmæssigt har Krav paa. Det er ved Domstolen fastslaaet, at vi har dette retmæssige Krav“.

Da mange Virksomheder følger denne Sag med stor Interesse, vil jeg gerne bede den højtærede Indenrigsminister fremkomme med en Redegørelse for, hvordan det forholder sig med Vesterport.

Fugisang: Allerede i forrige Samling fremsatte mit Parti et Par Forslag vedrørende Landarbejderne og deres Arbejdsforhold, gaaende ud paa at sikre Landarbejderne samme Arbejdstid og samme Ferie som andre Arbejdere her i Landet. Det er Synd at sige, at vore Forslag blev mødt med udpræget Velvilje eller faldt i god Jord. Man afviste simpelt hen Forslagene som omvæltende Ændringer, der i Øjeblikket var ganske uigennemførlige. Dels henviste man til, at de var stridende mod de særlige Arbejdsformer og Driftsformer, som herskede i Landbruget, og dels henviste man til, at Tiden ikke just var inde til den Slags Eksperimenter; dem havde man ikke Raad til. Derfor blev Forslagene sendt i Udvalg, hvor de blev liggende, alt imedens Landarbejderne stadig har en Arbejdstid, der er længere end den, der gælder for andre Arbejdere.

Vedrørende Spørgsmaalet om, hvad især det store Landbrug har Raad til, har jeg nu aldrig følt mig særlig overbevist om, at det stod slet saa galt til, som man hævdede fra denne Side. Naar jeg hører disse mørke Taler, mindes jeg gerne den Trøst, en tysk Feldwebel i sin Tid gav en polsk Kvinde, der var blevet noget opskræmt af Goebbels' Propaganda vedrørende Russernes Optreden. Han sagde: „Min kære Frue, vær bare rolig. Jeg tror, at vor Overkommando i dette Stykke overdriver ikke saa

ganske lidt.“ Mig forekommer det, at ogsaa Storbrugene maler med lidt for mørke Farver, naar det gælder dem selv og deres Fremtidsudsigter. Denne min Tro bestyrkes til en vis Grad, hvis jeg ud fra Statistikken prøver paa at danne mig et Billede af Indkomstforholdene og Indkomsternes Fordeling paa Landet. Ganske vist fremgaar det, at Arbejdslønningerne virkelig er steget en Del fra 1938 til nu. Saaledes er Tjenestepigerens Løn steget fra smaa 600 Kr. til 1100 Kr., almindelige Karles fra 800—900 Kr. til 2200 Kr. og en Fodermesters fra 1100—1200 Kr. til smaa 3000 Kr. Men disse Stigninger har dog paa ingen Maade ruineret deres Arbejdsgivere, thi samtidig er Gaardernes Lønninger steget fra 2500 Kr. til 7000 Kr. i 1944—45 og Godsejernes i samme Tidsrum fra godt 4000 til 23 600 Kr. Med andre Ord, medens Tjenestepigerne paa Landet for en meget lang og slidsom Dag har opnaaet en Lønstigning paa 500 Kr. og Karlenes Løn samtidig er steget smaa 1500 Kr., er en Gaardejers Løn steget 4500 Kr. og en Godsejers 19 000 Kr. Mon det ikke netop er dèr, de store Lønstigninger ligger? Er det ikke dèr, de mange farlige ledige Penge samler sig sammen, netop hos dem, der stadig væk hævder, at det skal kunne betale sig at arbejde paa Danmarks Jord? Vi har nylig ud fra den Motivering, at det skal kunne betale sig at arbejde paa Danmarks Jord, det skal kunne betale sig at arbejde ved Danmarks Køer, set en Baron Luel-Brockdorff, Valdemarslot, slaa sine 100 Køer ned. Det sker i en Tid, hvor man af alle andre kræver, at alle Kræfter anspændes i Genopbygningens Tjeneste i vort Land. Ligeledes ser vi en anden større fynsk Proprietær lade Kornet staa og raadne paa Marken i en Tid, hvor Verden sulter, og hvor andres Forbrug skæres ned og kræves skaaret ned. Baade Forbrugere og andre, dygtige Landmænd forarges og spørger med Rette: Vil der ikke snart ske noget, der virkelig effektivt kan hindre slikt?

Naar Baronon siger, at Arbejdet ved Køerne skal kunne betale sig, vil jeg for øvrigt gerne vide, hvis Arbejde der da er Tale om. Er det Baronens? Er det ham, der gaar i Kostalden? Er det ham, der udfører Arbejdet ved Ploven? Nej, det er saavist hverken i Roeakkord eller i Svinesti Landets Storbrugere opnaar det, Driftsbureauet saa smukt kalder „Familiens op-

Rettelse.

Sp. 585, L. 16 f. o.: „1940“ rettes til: „1941“.